

67866

NEDREPTATEA TESTAMENTARIA

COMMEDIA IN CINCI ACTE

TRADUSA

D' LIN

LINBA ITALIANA

BCU Cluj / Central University Library Cluj

P E

L I N B A R O M A N A

D E

PETRU LUPULOV.

VIENA 1856.

CU TIPARIJULU MECHITARISTILORU.

P r o e m i u.

Non ignara mali miseris succurrere disco.

Felice è art'a drammaticâ, décâ ver odatâ cu costrîngerile sele aru poté obtîné effectulu salutare della versulu acest'a indicatu si aru poté trage d'in ochii celoru buni o lacrimâ adeveratâ de compâtmire! O're nu aru si prin vântuirea acést'a de o mie de ori mai gloriosâ si mai folosítore decât' ce è pr'in glume, cu cari ordinariaminte învitâ si întretine pre cei lenesi si disumanî? — Ma, décâ accordâmu comediei proprietatea de a face sâ plângemu, ce vomu reservâ noi tragediei? Unu altu plânsu; plansulu nobile ai iroiloru, care nu se asemenâ cu lacrimile sincere si morbide a bunei ginte vulgare. Se plânge în fie care statu: siin viat'a civile mai totdeuna plansulu è celu mai aprópe de rîsu, si câte odatâ mestecatu cu ellu. Ce folosescu conventiuni poetice, restrîngeri, privilegiî? Natur'a anevoie li se subjugâ; nu suffere piedici în cursulu seu, ci merge liberâ si deslegatâ în a sa cărare.

Cugetându în modulu acest'a amu^u lâsatu sâ percurrâ dramm'a urmâtore prin spatiele adeverului si alu celui ce è asemene cu adeverulu. Fapt'a, pre care se radimâ, è istoricâ si de însusu Voltaire în ore care cercustare a sa, cu attentiune, esaminatâ. Ea era tragicâ: îNSE eu amu temperatu acerbitatea în mergerea sa si amu reduso la fine iucundâ si co-

inicà. Cum voiu fi reesitu eu, nu sciu. Celu ce a veduto me esorta sa facu socotéla si să o iubescu : înse eu, mai multu decatu mangaieriloru acestora, voiu da credintia judecarii cititoriloru, despre carii eu me linguescu ca fi voiu aflà dispusi sa o îmbratioséda si discreti sa o osserve.

P e r s o n a g i .

Carlo Dordley sponsulu alu.

Adelaide.

David serbu bâtrânu a lui Carlo.

Baronulu de Torgu.

Baronutu Ramn.

Mistriss Brinn.

Mistriss Bond.

BCU Cluj / Central University Library Cluj
Maestru Flantz apotecariu.

Gripp laccheiu.

Lorentzo serbitoru.

Isacu altu serbitoru.

Unu Notariu.

Serbii Baronului.

Scen'a è în Londra în casa a lui Carlo, si în
Apotec'a a lui Flantz.

Actulu anteiu.

Camera în cas'a lui Carlo. Nu se aflâ alte mobili, decâtun scamne pucine, o masutiâ si o Sofâ vecchiâ.

Scenă anteia.

Carlo sedîndu râdimatu pe o masutiâ râsfiratu si cufundatu în cugete. Davidu sede tocmai la o parte oblobojitu în tr'o mantaoâ vecchiâ.

Car. (*Desteptându se, si întorcandu în prejuru cautatur'a.*) Me înselu? Ori cade nóptea improvisatu? — **Davide?**

Dav. (*Sculanduse, si luvandusi josu mantaoa.*) Domnule.

Car. Ce ceremoniâ è acést'a? Tine mantaoata, décâ ti è frigu.

Dav. Domnule eu sum serbulu, si Domnia ta stâpânulu.

Car. O amicule, de asu fi avutu eu óre cându, aru evanùl truf'a. Cându suntemu săraci, atunci suntemu toti asemeni.

Dav. Sărâci'a nu è culp'a, nici ca smulge ea della Domnia ta gradulu si nascerea, precum nu me deslegâ pre mine de respectulu ce ti sum datoru.

Car. Cu multu mai mare è multiamirea, care me légâ pre mine câtrâzine. Tu mi ai fostu pre unu timpu Prefectu, sociu, amicu: acumă mi esci tatâ;

si, în locu de a câpâta tu della mine premiu si assistență la bâtrânetele tele, tu alimenti viat'a stâpânilorui tei celoru nenorociti.

D a v. O de asu poté eu să li ajutu si să i facu fericiti, precum asu avé inimâ să facu! ma sum móle si bâtrânu, si aceste dile reci au amortit u mèdulările mele, sângele meu, asà in câtu eu me miscu a nevoie. In dilele trecute, cându suflarea si genunchii me reggéu, luvamu bastonulu meu, si me portamu în unu unghiu allu Londrei oppusu acestui, unde gîntei nòve eu fi parému omu nou si peregrinu. Acoló cercamu cu mai multu curaggiu pietatea passagierului, si adesse ori cersiamu în tr'o di atât'a câtu eră destulu a sustiné pre toti parcamente pre o septamana? éra acuma . . .

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Car. Iubitulu meu Davide, tu mi smulgî inim'a. Eu mé sfiescu.

D a v. Si pentru ce? Câdereea în sârâciâ nu è lucru nici raru nici rusinosu pentru omulu celu onestu, carele nu a meritato. Nu è nimené forâ numai celu disumanu, carele lu aru poté insultâ. Au dórâ nu mi aducu eu aminte de dilele alu tatâlui dumitale, cari erau dile de abundantiâ si de plâcere? Nu sum eu mârturie a sortii iucunde în care trâiámu, pecându avéi postulu dumitale?

Car. Inturnasevoru, amicule, dilele acele. Décâ asu desperâ eu, asu cadé mortu de grijâ la picioarele tele. Sperant'a rege viat'a mea.

D a v. Si de ce amu debui să ne spâimântâmu si să perdemu curaggiulu? Nu, Domnulu meu. Eu

sentiu in inima o predicere alu unei schimbari de aprópe. Si inim'a acest'a nu sa smintitu nici odata.

C ar. Sa dé Dumnedeu. — Cate óre sunt?

D av. Sunt patru si jumata spre séra.

C ar. Asà dara è nòpte in adeveru?

D av. Nu vedi cum se intuneca?

C ar. Spune mi: avemu ulei in lampada pen-tru acésta nòpte lunga?

D av. Prin sórte buna buticariulu vecinu, ca-rele ni da credementu, ni subministra in tòta dioa catu ni trebuie. Avemu ulei; ma nici focu, nici bérę, nici altu ceva, fora numai pucintica pane . . .

C ar. Sciu. Tu mi trasigi inim'a, pecandu cu-getu eu la innocent'a si nenorocit'a consócia a vietii mele, a caria tineretie sfasiate aru debui sa me accuse . . .

D av. De ce? Adelaide te iubesce si suffere tóte fora sa pronuncia unu lamentu. Ea è atata de discreta, si atata de buna, in catu nu a sa, ci numai a dumitale grija sente. Despre partea acest'a Domnia ta esci anca invidiabile.

C ar. Dumnededeule bune, Dumnededeule drepte, da premiu la atata virtute. — Ce mai face ea? Unde è?

D av. Langa fragedulu seu fiu. Ea lu incaldà cu senulu seu, cu manile sele, si chiemà somnulu spre a lui pupille (Augapfel).

C ar. Fiiu mai nainte nenorocitu de catu ce sa nascutu! Muma fora de asemenare! . . .

D av. Eca te o.

C ar. Dute, si mi ada lampad'a.

Scena a II.

Adelaide, si Carlo.

C ar. (*Mergêndui spre intimpinare cu trasportu viu*). Iubit'a mea, finisevoru gemetele nostre. Nu perde statornici'a. Suffereanca pucintellu. Finisevoru.

A del. Si candu ai mai occhiatu in mine nerabdare ori desperatiune? Iubite Carlo, tu vedi ca eu sum tranquilla.

C arl. Oh cum me consola fruntea aceea, in care sede linișcea in mijloculu a unei atata procelle! Ce pretiosa mi è a ta virtute!

A del. Ce debue sa laudi acéea, ce ti dau eu din datorintia si din amicitia? Ore nu suntemu noi nascuti ca sa ne consolamu unulu pre altulu, sa ne iubimu si sa sufferim? Va veni unu timpu mai bunu.

A sà este, va venì. Eu speredu.

C ar. Si pote fi ca è aprópe. Ma

A del. Ce facéi tu aici?

C ar. Oh déca tiasu spune cate cugete me agitau, cate desemne formaiu repede, unulu stricandu pre altulu, si totdéuna lapadandule, si inturnandu della capu! . . . In fine amu fostu resolvitu sa scriu unu biletu controlorului aceluia carele mi erà in unu timpu amicu alessu, sa i descriu statulu meu, si sa lu rogu . . . ma in tro clipa aducendu mi a minte cum fiesce carele si ia licenti'a a se ingretiosà si a dispretiuì amiculu cadutu in saracia, memore ca lu amu probatu de atatea ori, mi cadù curaggiulu si pén'a din mana, si nu cutedaiu a proseguì.

A del. Ah préadeveratu. Omenii mai totdéun'a

dau amicitia loru interessașului, ori pentru amórea propriâ, ori pentru folosulu, care lu sperédâ. Ia delă dènsii acéstâ compensare, îndatâ se voru retrage reci, muti, crudeli.

Carl. Eu nu asu poté acést'a. Tu scii, décâ amu avutu ver odatâ atari sentimente vili, pecându fortun'a în flore à viat'a mea. Fiesce care nenorocitu me fâcé să palpitu de pietate; nici câ m' asu fi credutu innocentu, décâ potendu, nu lu asu fi ajutatu.

Adel. Ferice aru si lumea, décâ aru si toti asemeni tie! Ma è o calamitate comune în toti timpii, câ între ómeni, cei buni suntu pucini, si multi de cei rei. Debue sa ne conformâmu.

Car. Cându dau o ochiata la statulu meu presinte, eu me cutremuru, eu înghietiu de orróre. Viat'a nostrâ è immaginea a unei stricâtiuni line, carea annuntiâ mortea. Nici o sculâ în cas'a acést'a, nici unu alimentu nutritivu, nici o restaurare în contra frigului, nici unu repaosu, nici unu mângâitoru. De cându fù Mâgistratulu apâsatu (subprimatu) la care amu servit u nobilmente, decându perduiu unu postu, carele devenisâ ca ereditariu în famili'a nostrâ, si carele o fâcé să viede cu decore si asà dicêndu cu lussu, nu putuiu mai multu să facu dâlmâ vicissitudiniloru, nu putuiu delâturâ cursulu, nici să me mantuiu de miseriâ, carea se insinuâ în cas'a acest'a, si ca unu verme nesatiu, róssâ si consumâ totu, incetu incetu si crudelmine. Eu nu avému bunuri stabili, si increndeu me in unu stipendiu annuale, carele mi se paré eternu, nu preveduiu, ca asà curendu avé sa lipsé-

sca fontele (izvorulu). Ca o loviturâ neprevedutâ mai totdeun'a è nereparabile! Ceruiu pr'in gratiâ, ori pr'in dreptate altu postu, altâ compensare. Suplicaiu, încercaiu tóte. Nici unulu se miscâ spre pietate. Toti me pârâssirâ. Unu unchiu bogatu, carele nu are alte rudenii (consângeni), forâ numâi pre mine, aru fi fostu datôru să me ajute. Inse ellu, carele începù să se facâ bogatu apasandu pe fratele seu, me urasce pre mine cu acé ura, cu care a perseguitatû pre tatalu meu. Situarea nóstra è estrema, è terribila. Déca dura, déca succursulu è departe, debue sa perimu.

A del. Ma acestu alu teu unchiu è de optudeci ani, si mai departe apasatu de bôla necurabile de doa luni incóci, è aprópe sa platésca naturii tributulu seu, de óre ce, precum se vorbesce, suntu mai multe dile decandu agonisa, nici ca mai èste linguisire de ai prolungì viat'a.

C ar. Éca tóta speranti'a mea. Cerule drepte! Eu amu ajunsu la necessitatea trista in catu debue sa dorescu mortea unuia carele è asemé mie ca sa te rescumparu pre tine însati, si pre mine si pre fiiulu meu. Eu sum vinovatû a unei dorintie vile si disumanu în contra vointiei mele. Atata revolutiune casiuna saraci'a si desperatiunea în inimile sensibili!

A del. Nu te agitâ. Sperantia ta nu i fura nici unu momentu alu vietii. Punendu ca ellu a vietuitu destulu, debue sa móra; si, murindu, dreptatea vre ca tu sa fii eredele.

C ar. Sa dé Dumnedeu.

A del. Au dóra te indoiesci?

C ar. Nu. Nu credu ca aru si ellu atata de ne-

dreptu ca sa vrè sa me urasca anca si in punctul in care va sa dé socotèla Cerului despre ur'a sa. Totusu cate odata ómenii suntu atata de tiitori a le patimiloru sele, si asà reu instruiti despre datorintiele sele

A del. De ce nu te ai dusu sa lu visitedi, sa te arunci la picerele lui celu pucinu odata?

C ar. Eu amu fostu; si eramu gata sa facu: ma serbitorii sei temenduse de mine, seu reu incredintati, me cuprinsera reci si perplexi, si me facura sa credu, ca visit'a mea era nefolositore, si bolnavulu afara de sine, si lipsitu de cunosciintia.

A del. Pricepu. Candu móre bogatulu, nu are in prejurulu seu fora numai sufflete vendatóre, gelóse sa i inchida ochii, si sa si faca sa li se platésca cu pretiu mare lacrimile loru mintite si durerea fincta (simulata.)

C ar. Adeveratu.

Scena a III.

David portandu o lampada mica de vitru (sticla) aprinsa, si punendu o pre masa,
si supradissii.

D av. Éca te me la Domniile vostre. — Gaciti pucintelu, o Domnii mei, de ce amu intardiatu sa vi serbescu?

C ar. De ce?

D av. Pentru o ceremonia de totu nóva, decandu fortun'a a luvatu congedu della aceste ziduri, pentru unu complimentu, care rennoiesce ide'a despre acéea ce fuseramu, si della care iau eu unu auguriu favorable.

A d e l. Esplica te.

D a v. Audit' ati caruti'a acéea, care trecù nu de multu?

C a r. Eu nu osservaiu.

A d e l. Mie mi se pare.

D a v. Apoi bine. Ea se oprì la pórt'a nostra. Unulu batù la usa; eu me coboraiu: si unu serbitoru 'mi dete in mana bilettru acest'a, si caruti'a a plecatu.

C a r. Ce vedu? Unu bilettru de visita della galantulu acela . . . della sir Artley. Si bate jocu, ori face in adeveru? Dupo patru ani si aduce anca aminte de mine? Ce va sa dica acést'a?

A d e l. Óre care sfóra (Strick, Springfeder) da miscare capului aceluia sburatoru, si trufasu; si eu mai ca m'asu remasi . . .

C a r. Adeca ©CC-BY Central University Library Cluj

A d e l. Sa nu facemu preludii nainte de timpu. Sa asteptamu.

D a v. Voiu sa vi spunu un'a si mai formósa.

C a r. Ce mai alt'a?

D a v. Domn'a acéea a nostra vecina, Mistriss Brinn, care de sésa luni incóci se separâ de noi cu totulu, a trimisu sa véda cum ve aflatî, sa vi faca salutarile sele, si sa vi spuna ca, déca i dati voie, va veni de séra in persóna sa ve reverésca.

Scena a IV.

Isacu, si supradissii.

I s a c. Mi este ingaduitu? (*D'in intru.*)

C a r. Cine è acolò?

Dav. Mi se pare ca è unu serbu. (*Privindu.*)

Car. Fa lu sa intre.

Isac. Serbu préaplecatu.

Car. Cine esci?

Isac. Eu serbescu pre negotiantele Roder-biff. Ellu me trimite sa facu escusarile lui, caci impedecatu de atatea lucruri a lipsit catra Domniile vostre in datorinti'a sa. Acuma vi face cunoscutu ca estimarea sa catra Domniile vostre è totdéuna acé-easu, si vi offeréda spre totu acéea ce vi lipsesce capitalele sele, pung'a sa, persón'a sa. Domniile vostre aveti sa dispuneti.

Car. (*Catra Adel..*) Ce audu? Ore ce schimbare repede è acést'a? Ce aura nepreveduta mi reconduce deodata atatea persoñe alinate de atata timpu, si caruia asà pucinu ajuta sa mi fie amice! Eu remanu incremenitu (attonitu) si nu sciu ce sa cugetu.

Adel. Iubite amicule inim'a incepe sami palpite.

Car. Pentru ce?

Adel. Déca se póte formà judecata della apparintie, acesti amici reconciliati nu vorbescu d'in intemplare. Acést'a va sa dica ca fortun'a ta è aprópe sa se schimbe, seu ca in ór'a acest'a è dóra si schimbata.

Dav. Éca mai unulu carele vine.

Car. Sa ascultam si pre acest'a.

Dav. Lu cunoscu. È unu serbu alu unchiului dumitale.

Car. Alu unchiului meu! . . . (*Merañndu i innainte.*)

Scena a V.

Lorentzo, si supradissii.

Car. Tu esci aicea Lorentzo? Ce mi aduci?

Lor. O noutate trista.

Car. Ce?

Lor. Unchiulu dumitale nu è mai multu. Ellu a disparuitu d'in lume.

Car. A muritu unchiulu meu?

Isac. (Ce nebunu! Numesce noutate trista a spune unui erede ca a muritu unu avaru, carele lu face bogatu de cincideci mii lire sterline*)! Aceste suntu noutati de a le dà cantandu, si de a le priimì saltandu.)

Car. (*Catra Adel.*) Pricepu acuma totu. Vedu de unde se nascu esibirile si complimentele.

Adel. (*Catra Cavlo.*) Nu ti amu spusu?

Car. (*Catra Adel.*) Éca momentulu fatale care decide despre tote. Inima mi bate de loviturì mari: si tóte fibrele mele se scutura.

Adel. Curaggiu, o scumpe sponsule.

Cat. (*Catra scrbu.*) La cate óre a muritu?

Lor. Nainte de trei.

Car. Natur'a se resente, si nu potu retiné lacrimile.

Isac. Eh! Eh! (*Cu surrisu ironicu.*)

Lor. Domnule, amu datorintia a te avvisà ca in scurtu se va cetì testamentulu in cas'a si in ca-

*) O Lira sterlina face, 10 fl. 3 kr. argintn.

mer' a alu reposatului testatore, si esci invitatu sa te afli presinte. Eu voi u ave meritulu sa te petrecu.

C ar. Voiu venì.

I s a c. (Si cine nu aru merge?) — Domnule, ce respunsu mi dai sa ducu stapanului meu ?

C ar. Érta me. Eu m'amu fostu uitatu de tine si de ellu. — Ca esprimerile lui curtesane . . . ca castarea mea anca numi ingaduie . . . ca pote ca in scurtu . . . in fine ca i multiamescu, si ca le scriu pre peptu esibirele sele cordiali. — (*Catra Dav.*) De va venì dam'a accea, spune i unde sum si pentru ce, si conversa cu ea in locul meu. — Iubita sponsa, eu me ducu; eu te lassu cu speranti'a a me reinternà currendu in braciele tele nunciu alu unui destinu mai bunu. Ti recomendum tesaurulu nostru commune, fiu nostraru. Nu te agită de voi u intardia, nu te grabi cu cugetulu nici spre bucuria, nici spre indoielii: ci rabda, taci, astépta in linisce inturnarea mea . . . O Dumnededule! Eu te sfatuiescu spre linisce in mominte asa tumultuóse, si eu insumi nu sum capace. Asa este; mi tremura buzele, mi tremura inim'a, piciorulu vacilla. Iubit'a mea sponsa addio. (*Catra Isac.*) Dute. (*Catra Dav.*) Assiste o. (*Catra Lor.*) Petrece me. (*In actu de a pleca repede*)

A del. Carlo? Carlo? Nu vedi ca ti lipsesce palari'a? Éca te o. Ia o. (*Io duce.*)

C ar. Ai dreptu. In momentulu acest'a nu vedu, nu distingu, nu sciu unde sum.

I s a c. (Acést'a credu si eu.) Serbulu dumitale. (*Ésâ.*)

C ar. Aideti. (*Pléca.*)

D a v. Dumnedeuile bune, tu lu regesce, si potetiuiiesce spre fine buna passurile sele.

A d e l. Nu mai pucinu decatu ellu agitata, nu mai pucinu sguduita si palpitante inundedu intre sperantia si tema. Ce nöpte pentru noi! Ce mominte! Fie ne cerulu propitiu. Eu alergu sa imbraciosedu fiulu meu.

Finea primului actu.

Actulu alu doilea.

Scen'a prim'a.

Adelaide singura.

Oh catu de lunga si gré mi reesa asteptarea! Mi se pare ca in momintele aceste aru avé timpulu aripile de plumbu, si ca nu aru mai trece. Minutele sunt anni pentru mine. In ór'a acést'a se decide, seu mai virtosu è già decisa felicitatea nostra, ori a nostra estrema nenorocire. Ma pecatu lento si greu mi se pare timpulu, pe atatu variu si sburatoru è cugetulu meu. Cate forme acusu iucunde acusu triste fantasi'a nestatornica mi depinge! Acusu vedu pre sponsulu meu inturnanduse iubilaute, esultante, a se aruncà intre braciele mele, a binecuventà cerulu: acusu lu revedu a reîntrà pallidu, mutu, cu spaim'a pre facie, si cu mörtea pre génâ. Ce va fi cu mine preste pucinu timpu!... Cerule tu, carele mi lu ai pregetitù, rege me in acelu momentu fatale! (Pun-

nenduse in pusetiune a unei persone, carea aude óre care stripetu.) Ce audu? Cine è? . . . Va fi dóra! . . . Nu. O murmurare falsa mi scrasnesce la urecchia. Tota aura me scutura. Miscarea mea insasu me inséla, si me conturba. (Sede.) Sa simu in liniște. Sa punemu mai multu incredementu in provedintia, seu sa ne conformamu mai bine decretelor alu cerului. Va fi acéea, ce vré ellu. Murmurarea è alu celui vile ori alu celui temerariu. De suntemi nevinovati, vomu triumfa: de suntemu vinovati, vomu sufferì, ori vomu cadé viptime umilite sub braciulu dreptatii divine. — (Se scola.) Acuma este ore cine aicé! Ah! Davidu.

Scen'a a II.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Davidu, si supradiss'a.

Adel. Davide, ce este?

Dav. È Mistriss Brinn, carea tine parola sa, si vine sa vi faca visita.

Adel. O Dumnedeuile! in ce punctu! . . . Tu vedi . . . Tu scii . . .

Dav. Cum sa o recusi? . . . Este cu ea o alta damicella, si unu domnu tineru, carele le petrece . . . Eu preveduiu ca visit'a acést'a è angustiosa si afara de timpu pentru domnia ta: ma curtesia . . . ospitalitatea . . . In fine nu amu sciutu ce sa dicu, nici sa te liberedu.

Adel. Tu vedi ce casâ, ce lampadâ, ce groazâ . . .

Dav. Acést'a è celu mai pucinu, si acést'a se scie . . . Mobilea cea mai formósa a unei case este

bunatatea celui ce locuiesce într'ins'a, și priimirea buna.

A del. Pune scamne, și fa-i să intre.

D av. Numai decatu. — Visit'a acést'a ti va ajută (*crede mi*) și ti va fi de usurintia și de petrecere. Me duce să i petrecu pana aicé. (*Pléca*).

A del. Petrecere pentru mine! Nu è cu potentia. Nu se tractéda despre mai multu, ori despre mai pucinu a aceia, ce serbesce spre viatiâ; ci se tractéda de a vietui ori de a peri. Vinâ celu mai intelleptu, celu mai tare în acésta despartitore cale fatale, și sa ostente, déca póte, tranquillitate și valóre. — Eca te i.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Scena a III.

Mistriss Brinn, Mistriss Bond. Baronutiulu Ramn.

Davidu și supradiss'a.

M. Br. (*Curendu la Adelaide.*) Amic'a mea bună, vaitate, accusa me, infrunta me. Eu ti dau dreptu. Sunt mai multe luni, decandu te amu parasitu, ma nu te amu uitatu: ma acusu unu lucru, acusu unu altu, dilele atatu de scurte, și ce è mai multu cate unulu de a le nóstre mici incomode femeesci me au separatu de lume și de tine. Acuma veniiu sa ti promitu ca ti voi compensà daun'a cu usurâ, și voi ca sa gaudemu în viitorime duplicitu a le nostre plăceri usate și a le nóstre conversari.

A del. Ce mai dici? Deh crutia me te rogu....

M. Br. Nu. Me vantuiescu de a fi drépta chi-

aru in contra mea. Eu me cunoscu fórte bine candu amu nedreptu; si escusarile mele ti sunt indatorate și necessarii. Éca aicé, eu ti amu condusu amici noi, carii dorescu a te cunosc, si te estima già spre cuventulu meu. Un'a è Mistress Bond, cetaténa buna, si quas i Dama, carea are onóre a fi priimita in casele cele mai bune d'in Londra, si anca chiaru in conversarile ai Lordilor nostrii; acesta l'altu è Baronutiu Ramn, alu caruia meritu se cunosc de dupo cautatur'a d'in afarâ, de dupo vioiciune, de dupo presinti'a, si mai pre susu de tóte de dupo dorinti'a, ce nutresce ellu a legà o amicitiâ respectosâ cu tine, o Mistress, caci esci adorabile prin virtute si prin talentele tele.

Adel. Forte multe lucruri, forte multe elogii. Eu nu meritu atât'a; ma ti multiamesc d'in inima adeveratâ dumitale, Damei acestei, si domnului acestuia, ca se umilescu a venî sa se ingretioséda cu mine si sa me onorede.

M. Bo. Compatimesce libertatea, care mi am luvato; ma precum amic'a nostrâ comune a facutu escusarile sele si a le mele, asa nu dicu mai multu si me contentedu a confirmà cuvintele ei.

Ram. Fi sigura, o Domnâ, ca déca amu auditu eu a vorbi de dumnéta, cu laudâ si minunare della totu insulu carele te cunosc, acuma anteia data vendendute cunoscu ca faim'a è mai mica decat u adeverulu, si osservu pe fruntea dumitale caracterii cei mai chiari, carii te distingu si rapescu cu potere vie omaggiulu meu si a mea admirare.

Adel. Incetati de a me face sa arroescu, si

décâ vreti sa mi fiti amici in adeveru, vorbiti mi cu linbaggiulu amicitiei, si lasati la o parte celu ce è alu adularii. Eu nu me mandrescu cu ellu si nu lu meritu. — Sedeti.

Ram. Bucurosu. (*Davidu aséda scamnele, apoi se duce. Toti sedu.*)

M. Br. (*Punenduse aprópe de Adelaide.*) Cum te aflî?

Adel. Asà precum se pôte aflà celu ce are ne-norocire.

M. Br. Toti avemu de aceste: inse voru trece . . . Unde è barbatulu dumitale?

Adel. S'a dusu de a casâ.

M. Br. Daru mai traiesce cacellulu celu gratio-su, carele erà favoritulu a lui Sir Carlo, si carele mi facé ataté sarbatori candu veniamu eu aicé?

Adel. Ellu este colò pe léganulu fiului meu, si i este atata de affectionatu, in catu se pare a fi custodele seu, si nici candu lu parasescesc.

M. Br. Eh bestiele . . . bestiele cate odata sunt mai bune de catu noi.

M. Bo. (*Inchetru catra Bar.*) Ea incepe a morali-sà: dar eu m'amu ingretiosatu de acéstâ visitâ si de acéstâ locuintia.

Ram. Pentru ce? (*Inchetru catra M. Bond.*)

M. Bo. (*Ca si mai nainle.*) Nu vedeti ce melanconiâ! ce odaie, ce mobilii, ce lampadâ!

Ram. (*Ca si mai nainte.*) Acést'a è nimic'a pentru mine. Priviti ochii aceia cum sclipescu in oscuritatea acést'a, si se paru a fi anca si mai formosi. Eu sum rapitu, orbitu. Ce ochi! Cegratiâ! Ce frunte! Eu o aflu si mai amabile in a sa paupertate.

M. Bo. Doar'a esci inamoratu? (*Ca si mai nainte.*)

Ram. (*Ca si mai susu.*) Nu sciu, daru pote sa fie.

M. Bo. (*Ca si mai nainte.*) Si mi o spuni in facie? Esci unu temerariu formosu.

Ram. (*Ca si mai nainte.*) Compatimesce.

M. Br. (*Carea facuse semnu să vorbescă in secretu cu Adelaide, dice celora l'alti.*) Domnii mei, siti ertatori, décâ vi furu ver unu momentu vorbindu singurâ câtrâ singurâ cu Mistriss Adelaide. Avemu d'in preunâ mai multe secrete vechi; ma indata vomu fi gat'a.

M. Bo. Serbitive liber aminte. — (*Incetu catra Baronutiulu.*) Acusu acusu me ducu.

Ram. (*Ca si mai nainte.*) Nu ni veti face nedreptatea acést'a.

M. Bo. (*Ca si mai nainte.*) Ba voiu sa vi o facu intocmai. M'an invatiatârâ sa fugu de acolò unde sum dispretiuita.

Ram. Eu te estimu.

M. Bo. (*Ca si mai nainte.*) Vai si amaru. Dumnet'a nu estimi nici un'a: si acumă ti place o misereabile.

Ram. (*Ca si mai nainte.*) Incetu. Nu scii dumnet'a ca Notariulu alu fostului seu unchiu numai cu o trâsurâ a penii va face să lucésca cas'a acést'a della unu momentu la altulu; si va schimbă miseri'a acestei in o splendore de Regina.

M. Bo. Vomu vedé. (*Ca si mai nainte.*)

Ram. (*Ca si mai nainte.*) Pucinu lipsesce.

M. Bo. Domni'a t'a esci unu nebunu. (*Ca si mai nainte.*)

Ram. (*Ca si mai nainte.*) Gurâ scumpâ! Pace, pace. Eu te iubescu si nu voiu batalia.

M. Bo. (*Ca si mai nainte lu lapâdâ, si i intórce spatele.*) Dute in zmei.

M. Br. Amu finitu. Ertati me, vi spuseiu, déca vi amu usurpatu dreptulu alu preminentiei: acuma vi concedu totu campulu si me retragu. (*Se scóla si merge sa séda langa M. Bond.*)

M. Bo. (Eu sum aprópe sa lu lasu de totu.)

Ram. (*Catra Adel.*) Lasa mi placerea sa te privescu si sa te ascultu mai de aprópe. (*Trasportandu scannulu catra Adel.*)

M. Bo. Sum ostenita. (*Nu mai are rabdare.*)

Ram. Eu sum unu inchinatoru alu virtutii ori si unde o descoperu. Dumnet'a esci formósa si gentile.

M. Bo. (*Apropiinduse de M. Brinn.*) Cum poate spune ca è formósa, ne fiindu aici lumina de ajunsu ca sa distinga negru de albu?

M. Br. In adeveru asà este. (Amu intellesu. Saracuti'a è gelósa si nu se poate continé.)

Ram. (*Catra Adel.*) Catu timpu este decandu esci maritata?

Adel. Noao anni.

Ram. Ferice è omulu acela, carele gaude de atata timpu felicitatea de a te posse dé!

M. Bo. (Ce schimosituri! Mi face grétâ. Nu potu mai multu.)

Scen'a a IV.

Davidu si supradissii.

Dav. Mistriss (*Catra Adel.*) — Cu permisiunea domniloru acestoru. — Domnulu Carlo sa inturnatu.

Adel. (*Scuturandusc si sculanduse.*) O Dumneadeule!

Ram. Ce ti este?

Adel. Unde è? (*Catra Davidu dandu lu pucintelu la o parte.*)

Dav. Coló, éca te lu ca vine.

Adel. Vorbitu ai cu ellu?

Dav. Vorbitu.

Adel. Ce ti a spusu?

Dav. Nimic'a.

Adel. Ce ti se pare d'in faciea lui?

Dav. Nu sciu.

Adel. Cerule drepte! . . .

Dav. Eca te lu. Intrébâ lu domni'a t'a insati.

Ram. (*Ajunsulu acest'a è neoportunu si mi desplace.*)

M. Bo. (*Resuflu.*)

Scen'a a V.

Carlo carele intra intunecat si consternat,
si supradissii.

Adel. Carlo! Iubite Carlo!

M. Br. Bine ai venit.

M. Bo. Serb'a dumitale.

R a m. Aplecatiune, me bucuru.

C a r. (*Privindu estaticu pre cei d'in prejuru.*)
Domnii mei, ve rogu . . . eu ceru o gratia.

M. Br. Esci stapanu.

R a m. Demândâ.

C a r. Momintele aceste sunt pretiose pentru mine. Concedeti mi sa remanu singuru cu ea. Amu forte mare trebuintia.

M. B o. È pré dreptu. Suntemu toti gat'a a ti complacé.

M. Br. (Faciea lui è forte turbure.)

R a m. Déca ti place asà . . .

C a r. Ve rogn . . . Ertati.

M. B o. Ce sa mai insistemu? Celu ce are omenie acel'a sa mi urmede, si celu ce nu are faca mai pucinu. (Amu gustu sa lu vedu mortificatu.) **Serb'a.** (*Pléca.*)

M. Br. Mane ne vomu revedé. (*Pléca.*)

R a m. Se cere rabdare. Pillul'a è amara, ma debue sa o inghiti.) **T e reveredu.** (*Pléca.*)

Carlo. } *Remanendu muti, privinduse cu cutremur.*
A del. } *muru unulu pre altulu.*

C a r. (Ce potu sa i spunu? Nenorocita!)

A del. (Eu tremuru si nu cutedu sa lu intrebu.)

C a r. **Adelaide!**

A del. **Carlo!**

C a r. O Dumnededeule! (*Cade confundatu si vacilante pe unu scannu.*)

A del. Tu impalidesci! Tu suspini! Tu plangi! . . . Pentru ce? . . .

C a r. Ti amu spusu totu.

A del. Iubite amicule! . . .

C ar. Fugi de mine, tremura. Eu sum in ura ómenilor si cerului. Sum de spaima mie insumi.

A del. Ah pentru Dumnedeu! . . .

C ar. Trecutulu fu unu nulla in fruntea viitorului, care ne astepta. Ellu è inficosatu si spaimântatoru pentru mine.

A del. Atata è de grea nenorocirea? . . .

C ar. Ingrozesce te. Unchiulu meu m'a diseredatu.

A del. De totu?

C ar. De totu.

A del. Cerule drepte! Si este cu potentia!

C ar. (Scotendu o punga cu pucine monete in trînsa.) Éca legatulu seu ce mi a facutu ellu spre a adauge (credu eu) rasbunarii batjocura. Uita te. (Arun-candu pung'a pre masutia.) Sunt dece ghinee *), care' mi lásâ ellu nu sub titlu de daru ci a unei datorii, despre care se indoia ca aru fi impacatu in tr' o dì cu tatalu meu. Acestii sunt ómenii, pre carii ii numea lumea de drepti? Acést'a è probitatea loru, religiunea loru? Se pogoru in momentu feroci si terribili, precum vietuira. Ah monstrii!

A del. Abbé credu. Inse de óre ce suntemu miséri la semnulu acest'a, povestescemi celu puci-nu . . . Carii fura inimicil tei, consiliarii lui? . . . Cine è eredele, pre carele a preferitu ellu tie?

C ar. Eredele è Baronulu de Torg. Consiliariulu fu ur'a sa.

*) o ghinea face 10 fl. 30. kr. M. C.

A del. Daru de ce te ură ellu asă de crudelu?

Car. O iubit'a mea, eu amu vrutu pana acuma sa ti cruti unu chinu. In contra vointiei mele tu mi smulgi secretulu: inse sa scii ca causa urei sele fusesi tu insati, fu amórea mea catra tine, fu imeneulu nostru.

A del. Ah, ce mi descoperi! De ce nu mi spusesi mai nainte? Eu asu fi muritu bucurosu ca sa te impaci cu ellu, ca sa te mantuiesci de o nenorocire atatu de atroce. Nefericit'a de mine!

Car. Acést'a suntemu toti. Mani'a cerului ne perseguita.

A del. Asă dara unu strainu este eredele! Unu bogatu, unu intelleptu atatu de reputatu usurpa substantiele ai miseriloru!

Car. Interessulu este idolulu tuturoru. — BCU Cluj / Central University Library Cluj Sa fi vedutu tu candu intraiu in camer'a ce eră aprópe de acéea, in care dacé cadaverulu rece allu unchiului! . . . Ea eră plina de serbi, de amici, de ministrii. La prim'a mea apparuire toti mi cursera innaínte salutandu me ca pre unu erede si ca pre unu patronu. Inse candu intellésera ca eu eramu diseredatu . . . (ce schimbare crancena de odata!) . . . toti disparuia, nici unulu 'mi spuse addio, si remaseiu singuru si desertu, apasatu de oprobriu si de a mea durere.

A del. O sponsulu! O fiulu meu!

Car. Tu nu scii tóta orrórea, care ni soprasa, eccessulu calamitatii nóstre.

A del. Si ce este alta mai multu?

Car. Tremura despre dioa de mane. Tu scii ea, nainte de patru anni, amu vendutu cas'a acést'a

cu conditiune sa locuiescu in trensa pana la mortea unchiului meu; sperandu ca voi merge, ca erede, sa locuiescu in casa lui. A ajunsu momentulu; si mane . . .

Adel. O Dumnededeule! Ce mi aduci aminte?

Car. Mane, è finitu pentru noi, déca se pre-senta cumparatorulu avidu. Izgoniti della uniculu asilu, care acoperéa miseri'a nostra, espusi intempe-riei allu timpului, fora refugiu, vomu portà calatori prin strade, intre ginta, spectacolulu lacrimiloru no-stre, si a lipsei nostre.

Adel. Vai mie, ce vorbe! Vai, ce grozavii!
Si ce felu de mijlocire?

Car. (*Turburatu si feroce.*) Ce felu? . . . Eu amu aflat. . . Nu este alta . . . Tocmai, numai acést'a este, care ni remane.

Adel. Vorbesce.

Car. Candu ai avé tu curaggiu tocmai ca si eu . . .

Adel. Eu lu amu.

Car. Dami man'a t'a. Te provocu sami imitedi.
(*Repede si resolvitu se apropiua de măsutia, si ia pung'a, carea sta désupra.*) Addio.

Adel. Unde mergi?

Car. Addio. — Barbarulu mi a datu aurulu a-cesta ca să me insulte, si nu prevedù ca punéa in manile mele mijlocirea a invinge si a repulsà ras-bunarile sele.

Adel. Stai.

Car. Nu me impedicà. Lasâ . . . astépta . . . resufla. In scurtu ne vomu revedé. (*Pléca.*)

Adel. Ce diseiu? . . . Ce dice ellu? Ce incérca? . . . Unde sum eu? Ce nopte! — Angusti'a, spaim'a . . . mórtdea è in sinulu meu.

Finea actului allu doilea.

Actulu allu treilea.

In lontru Apotecii allu maestrului Flantz.

Scena prima.

Unulu bate. — Dupo óre care momentu éra incepe sa bata la usa.
BCU Cluj / Central University Library Cluj
Flantz in vestmentu de camera, si in pantofi, cu caciulâ de nópte.

Fl. De capu sa i fie celui ce bate, si mie, facu meseria acésta carea nu lassâ repaosu nici dioa nici mórtdea. (*Am blandu a órb'a se lovesce de unu bancu, si cade pre unu scamnu, care se sfarama.*) Nu lipsesce alta de catu sa mi rupu osulu della gatu. Mai gata amu facutu. — (*Apropriinduse de usa.*) Cine este acolò?

Gri. (*D'in intru.*) Amici buni.

Flan. Ce felu de amici?

Gri. Deschideti.

Flan. (*Deschide.*)

Scena a II.

Grip si supradissulu.

Gri. (*Intrandu repede se impedeaca in Flantz.*)

Flan. O commedi'a dracului! Dóra vei sa me omori? — Cine esci? Ce vrei?

Gri. Ce minune! Lasa me sa resuflu, apoi ti voiu spune tóte. Nici lumin'a n'ai aprinsu.

Flan. Cum potému sa facu doa lucruri in unu momentu? Sa aprindu lumin'a si sa alergu la baterile sonore a le dumitale, cari se paréu a fi o timpestate?

Gri. Ai dreptu. (*Deschide felinariulu seu si lu privesce.*) Dumneta esci? Oh sa fie de bine, maestrule Flantz.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Flan. Vai mie! pre cine vedu! Si tu, esci tu? Sa traiesci, Grip.

Scen'a a III.

Paff ésa cu o luminutia in mana, si supradissii.

Flan. (*Catra Paff.*) Bravo! Tu esci totdéuna celu d'in urma la sculatu. Aprinde lampad'a acéea.

Paff. (*Aprinde o lampada pusa pre bancu, si sterge minciun'a sa.*)

Flan. (*Catra Grip.*) Ce felu de ventu te pórta? Ce precipitiu è acest'a?

Gri. Sunt doa óre, decandu amblu si innainte si in deretru, ici si colé, d'in strada in strada, d'in casa in casa, si punu orasulu in rescóla.

Flan. De ce? Dóra s'a intemplatu ver' o disgratia in famili'a banchierului patronului dumitale?

Gri. Disgrati'a cea mai mare ce se poate intemplà?

Flan. Cui ? Patronului?

Gri. Nu.

Flan. Secretariului, ministriloru, ver' unui serbitoru?

Gri. Acést'a nu aru fi disgrati'a.

Flan. Cum?

Gri. Ti dicu, nu. Secretariulu si ministrii, precum si noi toti suntemu sclavi ori serbitori, carne venduta si de pretiu pucinu, nu meritâmu unu cugetu, nu fora numai strigarile mari allu patronului nostru amorosu. Noi potemu cu bun'a sa pace si tranquillitatea perfecta sa ne bolnavimu, sa ne estorcemu poterile in servitiulu seu, sa agonisâmu, sâ crepâmu; ellu nu se misca de tóte aceste, nu sente, si è destulu déca pronuntia cu indifferentia grati'a sâ dé sâ ne ingrópe. Casulu è si mai importante.

Flan. Spune dara odata care este casulu acest'a mare?

Gri. Unu calu s'a bolnavitu.

Flan. Unu calu?

Gri. Intocmai, si . . . Animalulu saracu! . . . Déca lu ai vedé! . . . Ranchedesce (s buffa), face spuma, sere, si se intórce de dureri neprevăzute, tóte aceste smulgă pantecelile allu banchierului, carele lu petrece cu miscari, si pare ca se resente la durerea sa.

Fian. Iubitulu meu Grip, tu esci totu de a ta indatinata umore, si vedu ca tu te glumesci.

Gri. Sa fiu alu dracului déca nu vorbescu adeverulu. Déca nu credi, dute sa vedi; vei afla staulu ca a devenit o adunare venerabila, unde cele mai intellepte si decantate persoane sedu in circolu, se asuprescu, consulta, si pronuntia părerile cele mai inviatate si mai grele ca să restituësca sanatatea iroului celui cu patru picere. Acolò è tota serbitutea neclatita, attenta la tota miscarea gënei. Acolò sunt trei chirurgi, unu professore de veterinaria, pana si mediculu (doctorulu) casei. Ce sa ti spunu mai multu? Stapanulu insusu anca è acolò. Ellu, carele precum ti spuseiu, necutremuratu si fora sentire aru vedé sa cada mortu pre celu mai iubitul, pre celu mai formosu d'intre noi, ellu, carele nu a plansu nici odata, è acolò ca i cadu lacrimile, si sente in fine ce este pietatea.

Fian. Eh dute, tu vei sa me faci sa ridu. Tu depingi lucrurile cu gratiâ bunâ, inse ingreunedî man'a in a le colori. Nu mi vei dà sa pricepu ca patronulu teu aru face atata rumore despre unu calu, si ca aru fi asa pucinu sentitoru despre serbitute.

Gri. O privelisce! Pare ca nu scii ca ordinariamente nu se pretiuesce fora numai accea, ce serbesce lussului si plâcerii. Scii dumnet'a câ calulu acela valuiesce o suta de lire sterline? Si ca d' in contra della noi, carii suntemu cincispredece carii lu serbimu, déca nea ru pune pre toti d'inpreuna la licitare, nu scôte o suta scellini*)? Scii dumnet'a tôte aceste?

*) unu scellinu face 30 kr. M. C.

Flan. Sciu: si sciu anca ca è datin'a allu sie caruia serbitoru bunn a nu si nici candu fñdestulatu cu patronii proprii, a esagerà, si a vorbi reu catu pote, si catu nn aru debui. Néga mi acést'a décâ poti.

Gri. Pane pentru pogaccia , domnule.

Flan. Acuma destulu. Sa venimu la concluziune. Ce vrei tu della mine?

Gri. Éca o cart'a, carea ti va esplicà totu.
(*I dâ unu receptu.*)

Flan. Amu ìntellesu. (*Dupo ce a citit u receptulu.*) Numai unu lucru nu mi place de patronulu ten în privinta mea.

Gri. Adecâ ce?

Flan. Candu se cere a tamaduì serbitutea sa, seu caii sei, unde è ostenél'a mare si castigulu pucinu, atunci trimit la mine; éra candu se tracta despre persón'a sa, care fructua unu tesauru si fora ostenéla, atunci eu nu sum mai multu bunu, si trimit la altulu.

Gri. Scii dumnet'a de ce ?

Flan. De ce? (*Incepe a luvà d'in mâna în mâna erburile, aromele s. a. si pregatesce medicamentulu.*)

Gri. Pentru ca domnulu Bering patronulu meu mesura bunatatea de dupa apparuire. Domni'a t'a credi ca è destulu sa si faca creditu si nume o Apoteca bine munita, o scientiabuna a artei, si o probitate rigorósa. Nu domnule. Tóta virtutea dumitale nu valuiesce nimic'a , déca pretindi a o vinde cu modestia si fora impostura. Alt'a se cere în dilele aceste, în cari art'a si reputatea è patrimoniulu gintei, carea se numesce

onesta. Cérca, precum face rivalulu dumitale domnulu Splèen, a decorà cu flécuri elegante frontispiciulu (facieat'a) pravaliei dumitale, a introduce o catatime de doctoroni renumiți, ca sa petréca dilele murmurandu, a sedé domni'a t'a însuti în mijloculu loru pre unu scamnonu cu gravitate mitridatica. Gintea, carea trece, amagita de apparuirea d'in afara si de pomp'a d'in intru, fie catu de góle vasele de substantia si cutiile de medicaminte, va crede însemnului, te va tiné de iroulu medicinei, si va alege, întemplandu se, mai vîrtosu sa móra pr'in manile domniei tale, decatu sa se mantuie pr'in manile altuia.

Fla n. Bravo! D'in acéea ce audu, tu ai fi mai bunu Apotecariu, decatu laccheiu.

Gri. Cine scie. — Eu ti voiu dà prelegerianca si mai importanti, déca vrei. Eu amblu, vêdu, ascultu, si însemnu tóte. De exemplu fa sa fie carafele *) dumitale aurite, inflorite, luciose; pre bancu sa fie totdéun'a o catâtime mai mare decatu ce este de lipsa ca sa bata în ochii celui ce trece pre acì, în catu să créda ca nu ai mani de ajunsu spre a dispensă tuturoru sanatatea. Fa sa resune morsarii (avanurile) dumitale, cei mari si cei mici, dio'a si nóptea, pana la o suta pasuri în prejuru, în catu sa te blasfeme tóta vecinâtatea pentru molesti'a (neodichn'a) ce li o face. Anca si della lucruri mici se maresce fam'a. Nu economisà complimente, celui ce vine, si celui ce se duce, liberale în aplecari cu cei mari, seriosu si retinutu cu cei mici. **Fa unu pasu si mai**

*) Flase mari si largi.

multu. Dute candu si candu sa visitedi clientii dumitale cei straluciti, nu cu vestimentulu modestiei, ci cu celu de ceremonia, bine împodobitu, desvelitu, (liberu), profumatu. Saruta man'a baronului, baronessii, si palpitandu le pulsulu profunde elogii, lingusesce. Fie care casa ti va deschide unu campu laudiloru; coloritulu *) celu bunu, formsetiea, mobiliile, lussulu, carutiele, serbitutea. Nu uită a dà unu tonu, care sa amagésca urechi'a, si sa gazele vanitatea (deserteciunea). In modulu acest'a facîndute plâcutu, applaudatu, estimatu dumnet'a vei fi omulu celu mare, si celu mai bogatu si fortunatul Apotecariu allu universului.

Flan. Amicule, dupa ce amu auditu eu acuma în pace prelegerea ta, aru debui sa începu a mea, si sa te învétiu sa remani laccheiu: BCU Cluj Central University Library Cluj inse mi e somnu, si nu amu nici tempu, nici voia sa ti întorcu unu ce asemné. Dute: ia, alérga, fa datorinti'a ta, si lasa mi mie grij'a despre datorinti'a mea. Nópte buna, domnule Grip. (*I dâ medicin'a, care a pregâtito, vorbindu cu Grip.*)

Gri. Maestrule Flantiu, nópte buna (*Inturndu se înderetru.*) A propo me uitase mi a ti spune o noutate spre glori'a doctorilor si a medicinei.

Flan. Ce noutate?

Gri. A muritu unu avaru.

Flan. Cine?

Gri. Domnulu Dordley.

Flan. Candu?

*) Colórea faciei.

Gri. Asta di.

Flan. Cum se pôte? Déca la doa óre i erà mai bine

Gri. Si tocmai la trei i a parutu reu sa i sie mai bine, si a vrutu sa plece d'in lume, facêndu bestialitatea d'in urma si nedreptatea.

Flan. Ce nedreptate?

Gri. Sa smulga ereditatea della acel'a caruia se cuvîne, si sa o dé caruia nu se cade.

Flan. Si cine è credele.

Gri. Baronulu de Torg.

Flan. Baronulu de Torg! — Cu ce titlu?

Gri. Cu titlulu, ca aveare se duce totdéun'a la celu ce are, éra nu la celu ce are lipsa. — Nópte buna mai odata. (*Esâ.*)

Flan. Ellu a muritû, si eu nu amu sciutu! . . .

Acésta încunoscîntiare nu mi place. Destulu ca eu lu amu serbitu cu medicaminte, si voiu sa sciu cine è eredele ca sa cautu sa mi platésca. Eu cunoscu pre Baronulu, si diminétia me voiu duce la densulu sa i facu îchinaciune. (*Câtrâ Paff.*) Aprinde lumi-nutia ta, înhide us'a acéea, si sa ne culcamu éra sa dormimiu. (*Repune vasele, ce a întrebuintatu adoperatu.*)

Paff. (*Aprinde minciun'a sa, o punе pre bancu, si se duce să închidă us'a.*)

Flan. Inchis u ai, si închis u ai bine?

Paff. Uita te. (*Zgâtâindu us'a.*)

Flan. Sa mergemu.

Paff. (*Se duce să stîngâ lampad'a, si remâne suspendatu audindu, câ bate óre cine de iznou.*)

Fian. Ce dracu. Cine vine acuma a me importună.

Paff. Amu închis'o la tempulu cuvenitul.

Fian. È mai bine a o finì. (*O deschide érâ.*) Condiție afurisita! Dio'a stamu cu manile în mana, și noptea candu unulu candu altulu ne tribula-

Scena a IV.

Carlo intră conturbat și afară de sine,
supradissii.

Carl. Bine amu gasitul.

Fian. Bine ai venitul.

Car. (*Se opresce ca estaticu a privi în prejuru.*)

Unde è patronulu Apotecii acestei?

Fian. Demanda.

Car. Unde è patronulu?

Paff. Éca te lu.

Car. Domni'a t'a? . . . Amu sa vorbescu cu domni'a ta singura.

Fian. Cu mine singuru? . . . Nu avé nici o sfială. Eu și acest'a suntemu ca o persóna singura în privinț'a dumitale. Déca ai secrete, vorbesce liberăminte.

Car. Cu domni'a t'a, disieiu, și cu altulu nimené.

Fian. (Vócea acestui, cautaturile, fisonomí'a nu annuncia nici nnu bine, nici ca sciu óre me potu în ellu încrude.) — Retragete în ambitulu acest'a angustu, și stai gat'a la totu semnulu meu. (*Paff intră.*)

Car. Au dóra te temi de mine?

Fian. Eu nu me temu de nimené: ma . . .

C a r. (*Descoperindu iute tótâ starea s'a.*) Privescă: eu sum unu nenorocitu, înse fora arme, înse nu unu talchariu (omucidu).

F l a n. Eu ti credu . . . Eu nu me îndoiescă.
— Vorbesce.

C a r. Domnī'a ta esci unu omu owestu (audu vorbindu) și nu esci celu mai avutu în meseri'a dumitale.

F l a n. Pana aicea vorbesci forte bine.

C a r. Cu atat'a mai bine. Cu catu mai nefericitu, cu atatu vei fi mai simtitoru.

F l a n. Acest'a pôte fi. Sâ venimu la incheiere.

C a r. Lasa me sa resuflu. (*Se aruncâ sâ sédâ.*)

F l a n. Te rogu, spune ce ai da spusu. Eu sum jumătate desbracatu, și mi e frigu.

C a r. Eu ardu. (*Sculându se cu iutalâ.*) Sentiti carnea mea, care îmvapaéda. Foculu mi sta în vîni. (*Dându i braciulu, sâ lu attingâ.*)

F l a n. (Despica ochii ca unu spiritatu. O're sa fie ellu unu nebunu?) Moderéda te, amicule. Cu ce te potu ajută?

C a r. Cu tote. (*Totu cu acéreasu iutalâ.*) Eu sum în manile domniei tale.

F l a n. Esplica te.

C a r. (*Luvându minciun'a, carea stâ pre bancu, si privindu prin armariile cu cărti, descopere, si înginge cu ochiulu o vîrsie de metallu închisâ pre care stâ scri-su „Corrosivi * diversi.*) Da mi . . Domnī'a ta nu mi vei negă acéstâ gratiâ. E de lipsâ ca eu să capâtu acést'a. Dâ mi . . .

*) Corrosături diverse.

Fian. Ce?

Car. (*Arâtându cu degetutu unu vasu d'in cele mici, cari stau în intru a vîrsiei.*) Acéea.

Fian. Ti bati jocu? Aceste sunt tóte veninuri.

Car. Da mi veninu.

Fian. Esci nebunu?

Car. Nu.

Fian. Ce vrei sa faci cu ellu? Au dóra ai vre sa veninedi pre cineva?

Car. (*Infuriatu si conturbatu.*) Eu? . . . Cerule drepte! Nu insultă unu nefericitu. Eu asu da viat'a mea pentru unulu asemene mie: si domni'a ta me tractedi cu atata nedreptate?

Fian. M'am glumitu. — Iérta me: îNSE meseri'a mea e delicata, si mi è permisu a suspectà despre tóte. Domni'a ta esci unu omu onestu, si ti credu; cu tóte aceste nu ti potu accordà acéea, ce ceri della mine, fora numai déca mi vei aratà unu dreptu ca sa me oblegi. Fa ca eu sa te cunoscu. Cine esci?

Car. (*Liniscitu si încâlcitu.*) Sum unu orologiaru, caruia i trebuie pentru lucrurile sele, sum chemicu sum totu acéea, ce ti place.

Fian. Si ti trebuie acumá nóptea asà tardiú?

Car. Cuptorutii mei sunt aprinsi. Luerulu meu sufere si se consuma. Da mi acéea, ce mi lipsesce.

Fian. Bine, îNSE eu nu te cunoscu de atare, si nu sum datoru a crede vorbeloru dumitele.

Car. (*Scotêndu pung'a cu cele dece ghinee, si ponendu o repede, si cu vioiciune pre bancu.*) Éca ti dau auru. Privesce lu. (*Deschidendu pung'a.*) Totu è allu

domniei tele. Apasa, satura cu acest'a muscarile domniei tele, si taci. Eu din partea mea ti juru, ca nu va sci nimené nici candu.

Fian. Domnule, eu nu cumparu cu pucine ghinee unu passaportu ca sa fiu trasportat ca unu birbante, în Iammaica: si de asu fi siguru ca nimené pre pamétu aru sci, è destulu pentru mine ca scie jinim'a mea, si ca vede ochiulu cerului. In fine eu nu vindu delictulu. Intellesum'ai?

Car. Eu nu ceru delicte della domni'a t'a, ci pietate.

Fian. Cum? . . Si pentru cine?

Car. Pentru mine . . Pentru ea . . Pentru ceea ce mi este mai scumpâ pre lume. Indura te.

Fian. Domni'a ta vorbesci aiurea; si eu sum ostenitu. Incétâ de a me importunà, si iesi d'aicé. Ti spunu, ca nu potu.

Car. (*Cu puseciune terribile.*) Éca unu desperat. Temete despre tóte de unulu ca mine în momentulu acest'a, pana la violentia.

Fian. Si ce vei sa faci?

Car. Intocmai. Eu însumi lu voi u luvà, déca mi lu negi. Voiu rapì cu poterea tesaurulu acest'a. Eu nu cunoscu alta mijlocire.

Fian. Voiu chiemà vecinii în ajutoriu.

Car. Vai de Domni'a t'a, déca vei slobodi frénumu desperatiunei mele!

Fian. (Ellu fulnina cu ochii, si me spaimanta cu buz'a. Ellu è capace sa faca ori si ce.)

Car. Resolve.

Fian. Nenorocite!

Car. Éca te me la picerele Domniei tele. Com-patimesce me. Eu ti amu spusu, ca nu sum unu sce-leratu.

Flan. Acest'a vedu: ma tu ameninti, si vrei veninuri.

Car. Complange me.

Flan. Intocmai. — (Ore sa resolvu?) (*Cugetâ câtâva.*) Intocmai; toti suntemu nenorociti; si eu sum în momentulu acest'a asemené tie. — Scóla te. Tu vrei della mine unu sacrificiu? Eu me subpunu poterii: si vai de tine, ca triumphedi! Înse eu ceru o condiiune della tine, fora de care nu ti promitu ca voiu întorce ochii în alta parte, nici ca voiu lasà cursulu liberu furórei tele.

Car. Ce condiiune?

Flan. Ca sa mi spuni tu mie starea ta si numele teu.

Car. Eu sum **Carlo Dordlei**, carele locuiesce in strad'a angusta, fiulu lui Georgiu, nepotulu a lui sir James Dordlei . . . alu omului acelui nedreptu, pre carele mortea lu a rapitu ieri sér'a. Eu . . .

Flan. Domni'a ta esci acela? . . .

Car. Eu. Judica catu sum de nenorocitu!

Flan. Ce dovedi (*probe*) mi dai ca nu minti?

Car. Onórea mea, suvenirea mea ca nu amu mintitu nici candu . . . onórea mea.

Flan. Ti credu. (*Éra incepe sa cugete unu mo-mentu, apoi in urma deschide vîrsiea.*) Bine, cauta da-ra care este intre veninurile aceste, cela ce mai bine se impreuna cu casulu teu?

Car. Fiesce care, numai déca è celu mai promptu si celu mai siguru.

Flan. Asculta. Eu nu te intrebu mai multu spre ce vrei tu sa lu intrebuintedi. Tremura, fie rea, fie innocentă intrebuintarea. Ochiulu cerului raspica intunereculu, si sta asupra de tine. — Aceste sunt sări, cari rodu, si sfaseie trupurile, de cari se attingu. Si acest'a è unu estractu de cucuta, care inghiacia fluidele, si dulciniu genera mortea. Alege ti. Eu nu ti lu dau. Rapesce. Man'a mea è innocentă; éra a ta . . .

Car. (*Aruncandu se, si luvandu unu vasu de forma mijlocia.*) Éca acéea ce cautamu eu. Amu aflat. (*Vré sa fuga.*)

Flan. Dordlei?

Car. Sanatate, domnule. (*Cautandu usa.*)

Flan. Ia ti pung'a dumitale.

Car. Amu aflatu acéea ce supplinesce la tóte. Numi mai trebnie altu ceva. (*Pléca.*)

Flan. Ce mi se intemplâ? Ce casu? Ce nopte? Ce omu! . . . Nenorocitulu!

Scena a V.

Paff, si Flantiu.

Paff. Domnule d'in camer'a vecina amu intellesu tóte. Ce ai facutu Domni'a t'a?

Flan. Binele mai mare, ce se poté face. Nu ai auditu? Ellu amenintà, se infurià.

Paff. Au nu potéi domni'a t'a sa me chiemi? Noi eramu doi, si potému sa lu infrenamu.

Flan. Taci.

Paf. Acel'a . . . (eu lu amu priceputu) . . . acel'a curre sa se veninéda.

Flan. Cu atatu mai reu pentru ellu.

Paf. Culp'a è a dumitale, domnule. Me miru forte multu, ca unu omu ca domni'a ta atat'a de desteptu, atat'a de intelleptu, a fostu asà slabu ori pucinu avvedutu*). De se face acést'a cunoscutu, domnia ta perdi creditulu si onorea.

Flan. Astépta finea apoi sa judeci. Cerulu va pune man'a s'a dé supra Eu nu desperedu.

Paf. Daru cum se pote? . . .

Flan. Nu me confunde, nu te agită. — Cate ore avemu?

Paf. A trecutu unulu d'in aceia, carii annuntia orele noptii; si, precatu sentiu, dioa, è aprópe.

Flan. Nu è mai multu tempu de repaosu. Nici eu nici tu vomu fi in stare. — Amu cugetatù. Amu resolvitù.

Paf. Adeca ce? Iérta me.

Flan. Tu remani aicé in loculu meu, si pre-gatesce catu cere trebuint'a pentru auror'a vecina. Eu me ducu sa me imbracu. Baonulu de Torg e patronulu meu. Ellu se scóla de odata cu dio'a. Ellu me iubesce; eu lu estimu, si aru poté . . . Eu me ducu, eu zboru la picerele lui.

Paf. Daru ce folosu? Déca omulu acel'a se veninéda? . . .

Flan. Tì mai spuseiu odata, sa astepti finea. Tac! liniscesce te: ingrópa in uitare si in intunerecu fapt'a acést'a. Cugeta ca eu sciu mai multu de catu

BCU Cluj / Central University Library Cluj

*) Vorsichtig, avveduto, providu, sagace, circuspectu.

tu in lume, pentru ca sum batranu. Incredere te, si astépta tranquillu (liniscitu) inturnarea mea. (*Pléca.*)

Paf. Asteptu. (*Stringe d'in spate, si intra.*)

Finea actului alu treilea.

Actulu alu patrulea.

Camer'a ca in actulu d'anteiu.

Scena prima.

Adelaide adormita pre Sofâ. Carlo sta la masutiâ, suspendatu cu pén'a in mana, cu cugetu sa recit  sa o scri  re, ce o are sub ochi. In spatiulu, care este intre elu, si Adelaide, sta culcatu unu pruncutiu in unu l  ganu. Pre masutiâ sta lampad  a indatinata, si caraff  a cu liquorul ce s'a capatatu della Apotecariu. Unu catellu dorme pre genunchii a lui Carlo.

Car. Mi se ingreun  da ochii. Unu frigu usoru mi serpuiesce prin veni, si respande o sop  re dulce. Eu sum tranquillu: si nici odata nu fuiu atat'a in annii pucini, ce amu vietivitu. — Ce illusiune   e viat'a! Sianca catu   e de scurta in fruntea unui secolu! Si cate chinuri, cate griji spre a o prolongi! Cate nedreptati spre a o face mai pucinu intunecata si mai pucinu gr  ! In punctulu acest'a m'amu desamagitu. Ce linea scurta   e ac  st'a pentru   omeni . . . seu mai virtosu ce incepuntu terribile a unei eternitati! Dumneudeule drepte tu vedi, ca nu sum eu acel'a carele stricu pretimpuriu lucrulu maniloru tele. Acestii sunt

confratii mei, sunt cei crudeli, carii me izgonescă de pre pamentulu acestă, unde mi negă asilu și repaosu. Eu dorescă a me inturnă la tine, de unde am venit. Déca me inselu, iérta me. Numai tu singur esci dreptu și indurat.

Scena a II.

Davidu și supradissii.

Dav. (*Apropiindu se i spune inceta.*) Nu vrei nimica mai multă della mine?

Car. Amicule bună alu meu, nimica.

Dav. Eu me ducu dara sa repaosu pucintelui, déca potu.

Car. Dute.

Dav. Vrei diminetiâ sa vinu eu timpuriu?

Car. Nu voiu avé trebuintă. Remani și dormi tranquillu. Iubite alu meu amicu, sanatate. (*Stringându i amendoa mani si plangendu.*) Cine scie unde, si cum ne vomu revedé!

Dav. Ce te predai acestor cugete triste? De ce te temi?

Car. De nimica.

Dav. Asă dara? . . .

Car. Tine animalulu acestă. Ellu a venit să se scutășca în sinulu meu, fora să fiu bagatu de séma. Du lu cu tine. Pazescă lu (*custodesce*) (Afara de tine) ellu este singură carele nu a fostu nici odată mincinosu, tovarosulu meu de doispredece ani, necapace de nemultiamire și de necredintia: éra ómenii . . . ah dute! Nu este mai multă timpu a me occupă spre ai detestá. Se cade a fugă de ei.

Dav. Eu speredu in provedinti'a cerului. Eu sentiu in mine lingusirea ca cerulu nu te va parasi. Fa ti curaggiu, apoi mergi si domni'a t'a sa te odichnesci. **Sanatate buna, domnule.** (*Pléca.*)

Car. **Sanatate** (Uitandu se la mana.) Mi se infla venile. Capulu meu, piciorulu meu mi sunt grei. Poterea liquorului, ce lu amu in sinu, ameninta sa mi rapésca momentele acele pucine, cari mi mai suntanca necessarie. (*Se scóla.*) Sa terminam. (*Plecandu catra Adelaide, si trecêndu pre d'innaintea lèganului alu fiului se opresce.*) O fiule! Ce mai tata avusi tu? Ellu te perde pentru ca pré multu te a iubit . . . O fiulu meu! (*Lu saruta, si lu trage innainte catra Adel.*) O iubita si nenorocita muiere! Catu de scurte si triste (*lugubre*) fura dilele alu imeneului nostru! — **Adelaide?**

Adel. Cine despica somnulu meu, uitarea dulce a reteleloru mele?

Car. **Adelaide?**

Adel. Tu esci, iubite si nefericite sociule? Eu me temému ca nu te voiu revedé mai multu.

Car. M'asu si potutu eu uită de tine, pre carea iubescu eu atat'a? Éca te me.

Adel. De unde vini? Ce faci? Ce cugeti?

Car. Curseiu, pumnaiu, invinseiu tóte piedicelle. Acuma potemu noi sa privimu cu indifferintiâ nenorocirile, sa ridemu de tiranni, si sa ne subtragemu della ei.

Adel. Vorbesc.

Car. Mai ai tu anca totu acelasu curaggiu, acéea potere allu spiritului, care nu de multu mi aratas?

Adel. Amu, nesmintitu.

Car. Vrei sa te subtragi tu della chinuri, della rusinea neaverii, della derisurile celoru crudeli, della agoní'a unei vieti mai rele decatu mortea?

Adel. Terminâ.

Car. Privesce. (*Aratandu caraff'a.*) Éca acéea, carea ti pregatesce calea. Éca liberatorulu teu.

Adel Ce este acéea?

Car. Ti spuseiu totu. Eu m'amu mantuitu già de tótâ tém'a. O jumataate d'in liquorulu acel'a se afla già in sinulu meu . . . si celalaltu déca lu vrei tu . . .

Adel. Cerule drepte! Tu ai alesu già? . . . Tu . . . Unde sum eu? Ce ascultu?

Car. Tu tremuri? Tu impallidesci? Acuma pricepu totu. Pana ce me regesce vécea, asculta. Déca ti place tieanca viat'a si nenorocirile, remani; eu nu me oppunu, nici ca sum unu tirannu. Tie, ca tinerâ si ca muiere, pôte ca ti remane o alta sperantiâ. Tu ai gratii si formsetie de mijlocu; si aceste valuiescu mai multu decatu virtutile tele in secolulu stricatu in care vietiuimu. Amórea si voluptate *) facu pre ómeni umani: si pôte ca va poté sa ti usce lacrimile tele, subintrandu mi mie, unu successore nu mai multu amante de catu mine, ci mai norocosu. Déca doresci sa ti cauti noroculu, eu te deslegu de juramentele tele, si nu te oprescu sa desparti destinulu teu della alu meu: ma te animadvertu **) ca formseti'a si tineretiele in starea saraca sunt

*) Poft'a trupésca.

**) Ti aducu aminte, ti facu cunoscutu.

mai totdéun'a daruri sterili, seu pericolóse pentru celu ce è înzestratu cu elle. Spunendu ti eu aceste, alege.

A del. Nedreptule! . . . Tu adaugi suspectele catra crudelitate? Ore le amu meritatu eu? Atatu de pucinu me cunosci tu? Nu scii tu ca eu te iubescu de o mie de ori mai multu de candu esci neno-rociu? Ca a me lapadà de tine mi aru si mai reu decatu ori ce felu de mórté? Ca eu nu sum misera, fora numai pentru ca tu esci miseru? Inturna te tu insutì la mine, ori trage me cu tine. Éca votulu meu.

C ar. Apoi bine sa ne iubimu dara, sa ne iubimu totdéun'a in o viata mai buna si mai lunga, care ne astépta. Eu ti amu asemnatu calea. Ce intardii?

A del. O Dumnededeule! O fiiule! . . . Ce orròre nepreveduta me cuprinde! O fiiulu meu, ce va fi cu tine?

C ar. Fiiulu nostru nu mai are lipsa de nimené. Póte ca in óra acest'a este ellu in braciulu fericirei care o dorim noii insine.

A del. Ce vorbesci?

C ar. Iubita Adelaide, vedi plansulu meu. (*Im-braciosendu-o.*)

A del. Ah! De ce?

C ar. Citesc. (*I punе sub ochi foaieа, care sta pre masa.*)

A del. (*Citesce confusa; in urma respicandu ochii, si ingrozindu se striga furiosaminte.*) Ticalosule! Tu gelatulu (gadea) fiiului meu? Tu? . . .

C ar. Éca te me la picerele tele. Eu traiesc anca. Razbuna ti. Sfâsie peptulu acest'a.

Adel. Monstrule! Restitue mi siulu meu.
Tu? . . . Inima de tata? . . . Asà lu iubéai tu?

Car. Eu chiemu cerulu de martoru si lacrimile aceste mortali, care versu eu, ca eu lu iubiiu catu te iubescu pre tine, mai multu decatu pre mine, ca asu da o mie de vieti, déca le asu avé si déca dandu i le aru fi lui de folosu: ma . . . **Adelaide a mea**, tu nu fusi presinte la turbarile cari probaiu, la rebellarea a tuturoru affectelor mele. . . Ce momente fusera acele! Ce agonia a mortii me agită!
Si nu potému sa moru.

Adel. Ce me intretini mai multu? Ce disculpe (desvinovatiri) creedi tu? Ce ai facutu?

Car. Eu . . . Eu pendému suflandu in gur'a acéa scumpa, in ochii acei inchisi de somnu. Ellu se destépta, me recunósce, si cére della mine restaurare buzeloru sele celoru setóse. Eu curseiu, si invingendu me pre mine insumi cu potere estrema, cu mana tremuranda, cu inima inghiacata de orrøre, cu perulu radicatu in susu, i presentaiu vasulu acel'a, care eu insumi nu erà multu . . . O Dumne-deule! De dece ori natur'a mi lu pusa innainte cu tóte gratiile innocentie, cu cari lu a inzestrat; si de dece ori subintrandu miseri'a trista lu smulse della ea d'in mana, si mi lu arâtâ transformatu, sfasiatu in lacrimi, si langedinte in putórea neaverii; candu parasitu si suflandu la usile aceste, candu returnatu la us'a bogatului, lapadatu, si batjocoritu de amicii alu fatalui seu, in totu modulu desperatu, nefericitu, in o stare mai rea decatu mortea. La vede-reia acéea terrórea (spaim'a) si rusinea pusera furii-

le în man'a mea. Întorsei ochii; și nu sugghitu înaltu se rupse, și reintra în peptulu meu.

A del. Barbárule! Ai dreptu: însă ore ti se cadé tie, tata nefirescu (snaturato), să faci să serbescă pietatii unulu d'in cele mai mari delice *)? O Dumnedeuile! (*Alergandu catra fiu, si aruncandu se asupra lui.*) Ecă te lu. Fruntea lui se palesce de sudorea rece. Ochii lui nu se voru mai deschide nici candu. Ce nöpte infricosata! Eu nu sum mai multu nici sponsâ, nici mumâ. Numii acestia atatu de sacrii, atatu de dulci sunt stersi pentru mine. Eu voiu cadé în mormentu anca și mai misera fora să te potu urgisă, și fora resbunare.

C ar. Adelaide! (*Spaimantatu si langedinte.*)

A del. Fugi.

C ar. Adelaide!

A del. Tremura. Ascunde te de o muma infuriata, dute, imblanDESCE cu mortea, déca poti, remuscarile tele și man'a Cerului. Nu. Ce diseiu?... Nenorocitule! Vina, și mori în sinulu meu.

C ar. (*Vacillandu fora suflare si confundatu.*) Eu sum aprópe de finea mea... Genunchii mi tremura... Resuflarea mi lipsesce... Eu moru... (*Arunçandu se incoaci și incolò merge sa cada pre Sofă.*)

A del. Carlo! (*Resturnandu se la picerele lui.*)

C ar. Iérta me.

A del. Iubite Carlo!

C ar. Spune, ca nu me urasci.

A del. Eu te iubescu totdéun'a.

*) / foră de lege.

Car. (*Deschidendu ochii, cautandu sa se scóle, stringendu i manile, si sarutandule.*) **Sanatate buna.** (*Cade ca si mortu.*)

Adel. (*Sculanduse in picere.*) **Carlo! Carlo!** . . . **E**llu móre. **L**acrimi reci ii scurgu pre faciea impallidita. **C**e spectacolu atroce, nesupportaveru! Eu perdu totu. (*Scurrendu agitata.*) **U**nde sum? . . . **F**iile! . . . **C**arlo! . . . Eu remanu singura. Ce sa facu? Ce speru? **L**a ce sa remanu, si? . . . Nu le vedu eu? **É**ca te le. **U**mbrele loru m'astépta. **C**a sâ scape de tóta nevoia nu i a constatu pre ei decatu pucine mominte, si unu cootrastu usoru cu natur'a. **M**urira precum se dorme. — **C**e mai asteptu? Cine me opresce mai multu ca sâ le urmedu. **É**ca te me gat'a. (*Apuca caraff'a forâ frica (intrepida), in urma se opresce tremante si spaimantata.*) **U**nul delictu nou! — **S**e deschide pamentulu ca sâ me inghita. — **U**nu noru de focu mi fulmina pre ochi. Intre flacarile accele schinteiéda ochiulu, si mania cerului! — **C**e facu eu? **C**e incercu? **U**nde sum?

(*Bate óre cine tare la usa.*)

Ce se aude? (*Oprindu se, si fissandu ochii catra pórta.*)

(*Éra s'aude batendu.*)

Ce felu de bateturi me inghiacia, si me spaimanta?

Au dóra vine cineva sa ne pedepsésca?

(*Se restórna josu la usa.*)

Écâ te i. **C**erule drepte! (*I cade d'in mana caraff'a, si remane nemiscata.*)

Scen'a a III.

Entra Baronulu de Torg, Flantz, unu Notariu, doi serbi cu lampad'a, si supradissii.

Bar. Innainta ti cu luminile acele, si esplorati in finisce.

Adel. Pre mine me cautati?

Bar. Domnia ta esci nenorocit'a accea? . .

Adel. Eu sum. Déca veniti ca judecatori, nu sunt altii fora numai eu. Pedepsiti. Rasbunati.

Bar. Fi in pace. Nici pedepsitori, nici inimici . . . È cu totulu altu motivu . . . Unde è Carlo sponsulu dumitale?

Adel. In ceru.

Bar. Cum?

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Adel. In ceru. Priviti. Ellu a scapatu d'in jugulu tiraniloru.

Bar. Ce vedu? — (*Descoperindu fiinu in legânu.*) Si fiinu acest'a?

Adel. Pana candu sörtea permise, fu alu meu, fu alu nostru.

Bar. Dar' acuma?

Adel. Dar' acuma si ellu è alu cerului.

Bar. Ce vorbe sunt aceste?

Adel. Aşa au vrut. Eramu nascuti pentru virtute. Sa murim ca disumani. — Asă au vrutu.

Bar. Nenorocita! Te pricepu si te complangu.

Adel. Ma plansulu dumitale nu mi va re'ntorre nici vietile acele scumpe, nici innocentia nostra.

Bar. Ce ai facutu?

Adel. Aveti innaítea ochiloru culp'a si mar-

turisirea. Ingrozitive (inorriditi). Citiți. (*Aratandu i foai'a, care sta pre masutia.*)

B ar. Ce foaie? . . . Si cine o scrisse?

A del. Celu mai bunu, si celu mai miseru d'inte ómeni.

B ar. (*Citesce.*) „Lipsitu fiindu de tóta mijloci-
„rea omenésca spre a subsiste, traditu de unu testa
„tore barbaru, parasitu de toti ómenii, fora acope-
„rementu, fora alimente, fora postu, si fora speran-
„tia, eu alegu mórtdea, si ducu cu mine famili'a mea,
„pre carea o liberu de grozaviile, cari o incongiu-
„ra. Sa fugimu della pamentu ca sa ne scutim in
„ceru. Dumnedeu nu ne va lapadà. Voi, carii veti
„sci casulu nostru, versati cate o lacrima, si inva-
„tiati sa fiti umani. (*O pauza mica.*) Subscrissu. Re-
„comandu pre miculu meu *Sprik* bunatatii a vecinei
„mele Mistriss Brinn. Sum siguru ca ea lu va priimì,
„bucurosu, si va avé grija de ellu, intocmai ca s-
„eu.“ — Cine è acestu *Sprik*?

A del. Erà canele lui.

B ar. Nenorocitulu! Ce nebunia! Ellu speră ca
va afla pietate pentru canele seu, si nu pentru sine
insusu, si nu pentru fiiulu seu?

A del. Domnule!, ellu a fostu miseru, inse nu
nebunu. Déca aru trai, v'aru spune caus'a.

B ar. Sa custodim monumentulu acest'a. Ellu
è pretiosu pentruumanitate. Muiere, amu inim'a
plina de compatimire si de orróre. Catu sunteti de
vinovati! Ma consolative. Nu veti fi atat'a de miseri,
nici atat'a deparasiti de provedintia, pe catu ati
credutu.

Fian. Domnule, sa grijim de nenorocitulu acest'a, si să damu sa lu traspórté . . .

Adel. Unde?

Fian. In patulu seu.

Adel. In patulu seu? Sunt doa luni, decandu nu lu avemu mai multu, lu amu vindutu ca sa ne cumparamu alimentele cele d'in urma pentru viati'a nostra.

Bar. Cerule drepte! In starea acést'a? . . . Ah pentru ce nu ati recursu la mine? An dóra nu me cunoscéti voi? Nici unulu, carele are inima omenésca, ve aru fi respinsu.

Adel. Ne amu aplecatu la o suta de insi, si de o suta de ori amu reportatu rusinea denegariloru. Barbatulu meu nu ~~alla~~ omulu pietosu, fora numai candu cerù mórtle.

Bar. Ellu nu va muri.

Adel. Judicati. Ellu è mutu, rece. Acéea, ce beù ellu, erà veninu.

Bar. Nu, muiere nenorocita si onesta, sociulu dumitale nu va fi smulsu della domni'a ta. Cerulu priveghìà asupra lui, si nu permise atat'a delictu.

Adel. Ce?

Fian. Eu sum, carele combattuiu, ma inde-sertu, desperarea lui. Eu sum, carele ne potendu o impedeçà, cautau a o linisci. In fine sum eu, carele i daduiu . . .

Adel. Domni'a t'a? . . . Cine esci domni'a t'a? . . . Domni'a t'a i dadusi veninulu?

Fian. Acéea nu erà veninu; ma unu adormi-

toru dulce, innocentă. Eu lu inselaiu. Ellu mi credū.
Resuflati.

A d e l. O Dumnededeule!

F l a n. Increde te in mine. Ellu dorme. Eu lu voiu re'ntorce preste pucinu, liberu si dōra mai in-teleptu in braciele dumitale.

A d e l. Ah, regeti me. Eu lesinu. — O ângere allu cerului, o numine tutelare a le vietiloru nostre! . . . **Lasa me sa i revedu.** (*Rasturnendu se câtrâ fiulu, in urmâ aruncându se la picerele allu lui Carlo, si im-brâtiosendulu.*) O fiulu! . . . O sponsulu meu!

B a r. Eu nu resistu. Mi cadu lacrimile, si mi se despica inim'a.

A d e l. O Carlo! Nenorocite Carlo, deschide ochii: revedi spons'a t'a, fiulu ten. Noi vomu sufferi o mie de nenorociri, inse nu vomu fi mai multu vino-vati sub ochii cerului si allu naturei. Noi ne renascemu nevinovatiei, si pote ca cerulu è placatu.

F l a n. (Câtrâ Bar.) Domnule, se cere sa i se-paramu.

B a r. (Câtrâ Adel.) Destulu: Ati plansu pré-multu; inse acuma ve astépta bucuri'a. Sculati ve, si veniti.

A d e l. Unde vreti sa me conduceți? Nu me separati de ellu.

B a r. Pre unu tempu scurtu. Ellu are trebuin-tia de repaosu si de cur'a allu acestui omu onoratu. (*Aratându pre Flantz.*) In scurtu lu vei revede liberu si incundu.

A d e l. Ah domni'a vostra me insellati, domni'a vóstra . . .

Bar. Cum mi asu bate eu jocu de atat'a dure-re? Vi jurn spre onórea mea . . .

Flan. Crede ne. Eu stau bunu cu viat'a mea pentru viat'a lui.

Adel. Ah lasati me. Nu me potu desparti de aicé.

Bar. Ti poruncescu. In numele cerului si a virtutii, obedesce mi.

Adel. Éca te me. Aveti pietate de mine. Sun in manile vostre. (*Se uită la bârbatulu si la fiulu seu, si recade împâllidita si tremante in braciele allu Baronului.*)
Se slobode josu perdéo'a (baldachinulu).

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Finea Actului allu patrulea.

Actulu allu cincilea.

Scen'a unicâ.

La radicarea perdelii se voru află Carlo, si Adelaide imbraciosati; Davidu, carele tine in bracie pruncutiu; Baronulu, Notariulu, si Flantz, carii stau in prejurulu loru. Paff si serbiî intra cu tasette, aducendu the, si alte liquore, si le punu pre masa.

Bar. Saturati ve de imbraciosatu. Nici unulu este intre noi, carele nu aru vedé si nu aru senti cu bucuria a re'nvia in voi placerea si dorint'a vietii. Priviti auror'a, carea se aratâ bucurósa, si se pare a fi portatóre de atatea placeri, cate orori fura a

noptii acestei. Stergeti ide'a allu delictului vostru rechiemându virtutea, si ve conservati spre o viitorime mai fortunata.

Carl. Eu palpită. Eu tremuru anca in braciele tele. Tardiu me cunoscu catu fuiu de culpabile. Eu nu cutedu sa innaltiu fruntea catra tine, catra ceru, in care nu m'amu incredutu.

A d e l. Sponsulu meu, care è culp'a acéea, care cainti'a nu o sterge? Cerulu ti érta. Eu te iubescu; si toti te voru complange (*Ia pruncutiulu d'in braciele lui Davidu.*) Éca fiulu teu.

Car. Oh cum freme natur'a, si me accusa, acum'a ca mi lu re'ntórce! O fiule, ce exemplu ti aprestaiu! Cum me vei detestă, atunci candu vei fi crescutu mare vei sci catu cuteză in contra t'a crudelmine inim'a acést'a si man'a acést'a! Eu sum unu monstru.

A d e l. Ellu va intellege ca tu erai smintită pentru ca lu iubéi forte: ellu va sci ca totdéun'a ai fostu celu mai fragedu tata, sponsulu celu mai virtuosu. Te va iubi, te va complange; ti va fi spre ajutoriu, si spre mangaiere, ca sa nu cadi tu mai multu in desperatiune. (*Da pruncutiulu éra lui Davidu.*)

Bar. Sa incetamu della accusari si della escusari. Sa resuflamu toti. Sa damu óre care restaurare trupului si spiritului ostenitu. — (*Catra Carlo.*) Dumnet'a ai lipsa mai multu decatul toti. Dati i punciu, ciocolata, si acéea ce i place mai multu.

Car. Nu potu . . . nu sum capace . . . Eu sum satulu de retele mele. Nu amu trebuintia de nimic'a.

Flan. (*Scóte d'in posunariu o flasa mitutica si*

ia unu paharutiu depre masa.) Ia pucintelu de acestu elixir. Ellu ti va recrea spiritulu si inim'a fora sa te ingretiosedi.

C a r. Nu.

A del. Tocmai, sa iai sponsulu meu iubite. (*Luvandu ea paharutiulu d'in manile Apotecariului, si presentandu i lu.*) Numai acest'a . . . vei refusà tu d'in manile mele, della amicii acesti ai tei ?

C a r. (*Lu ia cu anevoie, si cu grétia lu inghite.*)

Bar. Cine é batranulu acest'a, carele alergâ plangendu, si si smulgé pérulu de desperatiune. (*Aratandu pre Davidu.*)

Car. Ellu mi fu mai multu decatu tata. Catu i sum datoru ! Déca ai sci Domni'a t'a . . .

Bar. Dati i the, si lapte.

D a v. Asà este, eu lu iubiui ca pre fiu, si lu tinuiu, tocmai cum tinu acuma pruncutiulu acest'a intre braciele mele. Veduiu, si me indulciu de dilele sele formóse, cari se schimbara in negre si intunecóse, si amenintau incetu incetu procell'a acést'a. Inse ellu m'a traditu asta nopte; nu avù mai multu ver o sentire, nici fiducia catra serbulu seu celu amorosu. Ellu cugetà sa me parasésca fora anca sa mi dé unu addio. — Crudele ! Cerulu póta sa ti iérte. Eu nu sciu déca sum capace a uità chinulu cu care mai accumulatu.

Car. Tocmai; tu anca mi vei iertà. Apropia te, si me imbracioséda.

D a v. Patronulu meu bunu, domni'a t'a ai voi'a (arbitriulu) de a me vatamà, si de a mi demandà. Eu ti obbedescu. (*I saruta man'a.*)

(*Serbii aducu thè lui Davidu. Ellu pune pruncutiulu pre Sofà, sede langa ellu si bé theiulu.*)

Sunt sésa luni, decandu nici eu nici acésta familia buna amu luvatu ver' unu nutrimentu caldu. Sa multiamimu lui Dumnedeu.

Bar. (Tóta vorb'a a gintei acestei è terribila pentru umanitate. Dumnededeule poternice! Ce minune, déca saraculu apasatu de atatea rele è instrimtoratu a delirà cate odata, si a delaturà della calea virtutii!) **Sa sedemu toti.** Debue sa vorbimu d'inpreuna despre lucrul, care sa ne reconcilie (impace) de totu cu dreptatea a ómeniloru si allu cerului. Amicii mei buni, sedeti aprópe de mine. Dumnet'a de laturea asta l'alta, domnule Notarie. Ceialalti unde li place loru. (*Tot i sedu.*) **Asà. — Ce ti se pare, domnule Carlo?** Aflandute ca renascutu intre persóne atatu de scumpe ai mai poté renuntià datorintiei a vietui pentru dumnet'a si pentru elle?

Car. Domnule, pietatea domniei tele te va pedepsì caci mi ai restituitu viatia. Domni'a t'a vei fi datoru a o alimentà.

Bar. Si acést'a se va face. Eu voi platì o datoria, cu care ti va placé a me insarcinà, si o voiu platì bucurosu.

Car. Cine esci domni'a t'a, carele nutresci sentiri atatu de nobili? Fa sa te cunóscemu.

Bar. E fórte dreptu; daru cautati sa nu me urati in momentulu, in care me voiu descoperì.

Adel. Sa uramu pre binefacatorulu nostru?

Car. Spune ne numele domniei tele, si fi siguru despre amórea nóstra si despre multiamirea nóstra.

Bar. Apoi bine cunósceti me dara. Eu sum baronulu de Torg.

Adel. Domnia' t'a esci acela?

Car. Domni'a t'a eredele unchiului meu?

Bar. Nu vi spusein ca numele meu ve va scuturà?

Car. Ah nu. Nu judecati stangaciu despre afectele, cari sentiu eu in punctul acest'a catra domni'a t'a. Déca a fostu scrissu in destinu, ca debuia sa fiu eu eschisu della ereditatea allu unui testatore, carele me odià, ea nu poté sa tréca in mani mai demne si mai generóse, si in perderea mea eu sentiu celu pucinu o consolatiune, si sum tranquillu.

Bar. Inse sa scéi ca in castigarea acést'a eu nu sum vinovatu, nici macaru cu o pofta singura, nici cu o lingusire, nici cu unu altu officiu de josu si vile pre langa testatorulu. Eu i fuiu, pana ce trai, amicu si protectore, nici ca amu aspiratu ver odata la ver o recompensare. Eu ti juru. . .

Car. Cine nu ti aru erede? . . . Fruntea domniei tele, faptele domniei tele vorbescu pentru domni'a t'a. Londra te cunosce, si te acchiama de omu umanu, de omu dreptu.

Bar. Cu tóte aceste dumnet'a anca nu ai ver'o proba ca sa me judeci. Nainte de tóte cunóisce me mai bine, si apoi in urma pronuntia. — Domnule Notarie, citesce articolulu allu treilea d'in testamentulu acel'a, tare, chiaru, si lamuritu, ca toti sa auda.

No t. (*Scóte testamentulu si citesce.*) „Mai departe, lasu de erede universale preste tóte bunurile

„mele mobili, stabili, cate sunt, si cum se voru află
 „acuma s. m. d. pre stralucitulu Domnu Odoardo ba-
 „rone de Torg; carele fu totdéun'a amiculu si pro-
 „tectorulu meu, cu conditiunea ca ellu sa se invoiésca
 „a portà numele meu, si sa lu faca sa tréca la fiii sei
 „de va avé, séu la eredii sei pana in fine. Eu speru. . .“

Bar. (*Catra Not.*) Destulu. Audireti? Conditiu-
 nea acést'a nu mi place. Eu amu capatatu della mo-
 sii mei unu nume care ajunge sa mi faca onóre
 de sine singuru in societate. Eu nu voiu sa lu con-
 fundu cu alti numi, si sa lu transmittu injumatatitu
 posteritatii mele. Eu nu sum tranquillu.

Car. Domnule, conditiunea è atatu de usiora. . .

Bar. Pentru fiesce carele, pentru mine inse
 nu. Audit acéea, ce amu resolvitu. — Domnule No-
 tarie, citesce harti'a céegalalta.

Not. (*Citesce*). „Eu Odoardo Barone de Torg,
 „ne priimindu, clausul'a, parendu mi se gré, appusa
 „in articolulu allu treilea d'in testamentulu a lui sir
 „James Dordley, nu rugatu ori costrinsu, ci escita-
 „tu de mine insumi, cu totulu de parte de a secundà
 „causele pucinu seu nici catu umane, seu rasbuna-
 „rile testatorului, repáru cu actulu acest'a publicu
 „smint'a lui, renuntiediu ereditatii, si o cedu, o da-
 „ruiescu, o transmittu, fora nici o reserva omului,
 „celui ce are trebuintia, eredelui legitimu, domnului
 „Carlo Dordley nepotului lui. Spre a carui adeve-
 „rintia. . .“

Car. Ah domnule! . . .

Adel. Ce audu? Domni'a t'a atatu de mare,
 domni'a t'a atatu de generosu?

Bar. Ce vorbesci? Dreptu, si mi generosu; umanu, si nu mare. Eu nu pretiuiescu bunuri, cari storcu lacrimile saracului, cari consta culpa pre celu ce le daruiesce, si remuscarri pre celu ce le priimesce. Eu rasbunu dreptatea si natur'a. — Amici buni si nenorociti, elle sunt a le vostre. Indulciti ve de elle. Triumfati asupra nenorociriloru, si fiti fericiți.

Adel. (*Sculandu se, si currendu sa se arunce la picerele lui.*) Ah domni'a t'a esci celu mai bunu decat u toti omenii! . . .

Car. Cadu la picerele dumitale. . .

Adel. Ce virtute! Ce sufletu aveti in peptu?

Bar. Sculative . . . (*Catra Carlo.*) Inse tu, omule culpabile, déca ti amu iertatu desperatiunea t'a, da mi socotela despre acestu allu teu codicellu nedreptu. (*Scotendu harti'a scrissa de Carlo in actulu allu patrulea.*) Tu recommendai viati'a canelui teu vecinei tele, si nu sperai pietate despre fiinu teu, ci i dai mórté?

Car. Domnule, amu vedutu de multe ori pre cei avuti a pretiuì omulu si animalulu acela, care i desfatédia, si a se ingretiosà de ori ce lucru, care li casiuna grija ori tristétia, câ eu nu me increduiu. . .

Bar. Nedreptule! Te pricepu. Tu dara della pacini ai judecatu pre toti omenii. Tu ai credutu ca toti sunt crudeli, seu fora de lege (*scelerati*). Vedi cum te ai inselatu. Vai de lume, déca aru fi asà! Inse pr'in voi'a cerului sunt multi de cei buni, si se cade ai cunósce, seu a asteptà ca provedinti'a sa ti i apropie. Vai de tine insuti, déca eu nu te asu fi

mintitu! Omulu, carele despera despre Provedintia, è unu animalu mai feroce decatul tote cate se afla in paduri. Omulu carele dispune despre viati'a s'a, è rebellu ómeniloru, lui Dumnedeu, naturii. Freme, si sterge smint'a acést'a cu cainti'a t'a.

A d e l. Ah sponsulu meu!

C a r. Eu gemu, eu arroescu.

B a r. Disparuiésca memori'a culpei, séu sa ne aducemu a minte numai ca sa contrapunemu virtutea. Fie dio'a acést'a solemne pentru toti. Eca unu amicu in mine; si écâ acel'a, carele v'a mantuitu. (*Aratandu pre Flantz.*) Sa ne impreunamu la olalta toti asta di si pentru totdéun'a. Vomu prandì, vomu ride, ne vomu razbunà fora culpa asupra injuriiloru ai omeniloru crudeli. Ce lucru dulce è a se desfatà dupo chinurile suferite! Ce consolare è a face sa subintre in loculu smintei virtutea si probitatea.

C a r. (*Ingenunchia de iznou dandu semne*

A d e l. *de fragedime si de multiamire.*)

B a r. O fiii mei! Voi vreti sa vedeti slabiciunea mea. (*Stergêndu si ochii.*) Éca te o. Sunteti indeslulati? Imbraciosati me. Tocmai, veti fi fiii mei.

F i n e.

— * * —

In Viena ^{11./23.} Augustu 1856.

P. Lupulov.